

ΑΠΟ καρό έπιθυμία διαρκώς να εξετάσω το ζήτημα του μοντέρνου γάμου, του γάμου της εποχής μας. 'Αλλ' όπως το «ρεπορτάζ» και μερικά ταξίδια μ' επιτόχιζαν κάθε τόσο και μ' έκαναν ν' αφήνω από πίσω αυτό το θέμα, που ενδιαφέρει όλο τον κόσμο. Σήμερα, επί τέλους, στο τελευταίο ταξίδι μου στη Γερμανία, μου δόθηκε η ευκαιρία ν' ασχοληθώ μ' αυτό το «ρεπορτάζ» και σας παρουσιάζω κατευθυνόμενα, νη γ' αποτεινόμενα της εποχής μου.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Μιά περιεργη έρευνα της Γαλλίδος δημοσιογράφου Τιταύνά για τον έρωτα και τον γάμο της εποχής μας. 'Ενα «αντιρρέσιον» της με τον περίφημο Γερμανό δόκτορα Μάρκνους Χιρσφελντ. Οι ύποψηφοι σύζυγοι στο «Ινστιτούτο του Έρωτος». Το μεγάλο μυστικό της συζυγικής ευτυχίας.

σε διάφορες λεπτομερείς ψυχολογικές και φυσιολογικές παρατηρήσεις. 'Εξετάσαμε, φυσικά, χωριστά τον ιστορικό γάμο, από και την ιστορική νύφη. Τους υποβάλλουμε σ' ένα πλήθος ερωτήσεων, με τις οποίες τους ζητούμε πληροφορίες για εκατό περίπου ζητήματα, που μας είναι απαραίτητη ή γνώσις τους, για να υποθέσουμε να κάνουμε με μια ακριβή «επιστομολογική» διάγνωση του γαμικού και της νύφης. Δεν παραμελούμε τίποτε! ούτε την κληρονομικότητα, ούτε το περιβάλλον τους, ούτε την παιδεία και την εθνική τους ήλια, ούτε τα μεγάλα περιστασιακά της ζωής τους. Γιαυτό λέγοι: Γιατί ή νεότερα ψυχολογία μας έχει

Για πολλούς, πάρα πολλούς ανθρώπους, ο γάμος είναι ένα λογείο. Δεν είναι άληθεια; Κι όμως —τι περιόριον! Θα έπρεπε να είναι γα' αυτούς μια αλόκληρη επιστήμη! 'Αλλοι πάλι έχουν την άβυσσο να πιστεύουν, ότι το ένστικτο είναι ένας αλάνθαστος οδηγός στο ζήτημα του γάμου ν' ότι ο έρωας είναι ακριβώς γα' να εξασφαλίση την εύτυχια τους. Άλλοι, δισταχώς, είναι τα αιώνια θέματα μιας παλιής και μεγάλης παρξερήσεως. Γιατί, αν θελήσουμε να εξετάσουμε τι είναι ο έρωας, θα ίδουμε, ότι είναι ένα είδος πολύ επικίνδυνου μαρτυρίας! 'Ο έρωας μεταφράσεται πάντα μ' έναν άξιοτάτιστο τρόπο το πρόσωπο που αγαπάμε και δεν μας το παρουσιάζει ποτέ όπως είναι ακριβώς. 'Αν ρωτήσουμε μήλιστα έναν ψυχνακό, τι είναι, τέλος πάντων, αυτό το «φανταστικό» του έρωτος, θα μας δώση έναν πολύ απογοητευτικό επιστημονικό όοισμό, γιατί θα μας πη: έρωας είναι ή έπιθυμία του αγαπομένου όντος!

Υαγοήματα! Οθέ μου! Πόσο έχει δύσκολο πόσο βέβαιη καθιστά αυτός ο γατος της ψυχής! Προσέξτε πολύ καλά αυτή τη λέξη, γιατί αυτή είναι ή αιτία που κάνει δυστυχισμένα τόσα και τόσα άνθρωπα. 'Αφού λοιπόν σημαίνει ύπερβολή ένα πρόσωπο, άρα έχει μια εσφαλμένη γνώσις αυτού του προσώπου.

Μά τότε, πώς μπορεί κανείς να μάθη αυτή την επιστήμη του έρωτος και του γάμου; Θα σας απαντήσω άμέσως: πολύ εύκολα. Δεν έχει παρά να επισκεφθί το «Ινστιτούτο του Έρωτος», που λειτουργεί δέκα χρόνια τώρα στο Βερολίνο. 'Επειδή όμως δεν είναι εύκολο στον καθένα να πάη στη Γερμανία, γ' αυτό φρόντισα εγώ να κάνω γα' λογαριασμό μου μια μικρή έρευνα, όσο μπορούσα πύ λεπτομερή με τον σκοπό να τον σκεπάσω σ' αυτά τα τόσο ενδιαφέροντα ζητήματα.

'Όρθης του περιήμιον αυτού «Ινστιτούτου του Έρωτος» είναι ο σοφός Γερμανός δόκτορας Μάρκνους Χιρσφελντ, ένας επιστήμιον διεθνώς φήμης, που έχει εκδώσει ένα πλήθος συγγραμμάτων γα' την φυσιολογία και την ψυχολογία του έρωτος. Είναι ένας σπουδατικός γατος με ζωνιά μάτια, γαμιά καλοσύνη, μ' ένα μεγάλο μυστάκι και με άφθονα γαμιά μάλλια. 'Εκείνο όμως που σας κάνει εντύπωση από την πρώτη στιγμή, είναι ή δεισιδαιμονία του βλαμιάτος του. Νομίζει καλώς, ότι διαβάσει άμέσως τα μυστικά της ψυχής του. Με δύο λόγια, ο δόκτορας Χιρσφελντ είναι ένας μοντέρνος μάγος που γαμρεύει τον έρωτα!

—Ποιός είναι ο σκοπός του «Ινστιτούτου» σας; ρώτησα τον δόκτορα, ο οποίος με δέχθηκε με μεγάλη ενγένεια στο γραφείο του.

—Να συμβουλήη και να καθιδηγή έκεινους που έτοιμίζονται να παντρευτούν, που άπάντησε μ' ένα χαμόγελο ο σοφός σπουδαίητης μου. Φαντασθήτε, ότι τον πρώτο χρόνο της ίδρύσεως του «Ινστιτούτου» του Έρωτος» ήρθαν να μας συμβουλευθούν, πριν παντρευτούν, 20.000 άνδρες και γυναίκες! 'Από τότε, έχουν περάσει δέκα χρόνια. Σας αφήνω λοιπόν να φαντασθήτε πόσο καταπληκτικά αύξηθηκε αυτός ο αριθμός των έπιθυμιών σζύζυγων...

—Τι είδους συμβουλές τους δίνετε, δόκτορας;

—Στην αρχή τους εξετάζουμε, όπως εξετάζει ο γατος έναν άρρωστο. Κάθε έπιθυμής σύζυγος λοιπόν, υποβάλλεται

αποδείξει, ότι μπορούν να παρουσιασθούν πολλές και περισσότερες περσικές από ένα ήθικό ή σωματικό κλονισμό που επέτασε στα παιδικά μας χρόνια.

—Με τις ερωτήσεις μας λοιπόν προσπαθούμε ν' ανακαλύψουμε αν ο γατος ή ή νύφη είναι πάρα κανένα τόσο κλονιστά, ο οποίος θα μας βοηθήση να καταλάβουμε τον πραγματικό του χαρακτήρα.

—'Ετσι βρισκουμε αν υπάρχει τίποτε που έπιτοδίσει τον άνδρα ή την γυναίκα να παντρευτούν...

—Κι όταν είναι κ' οι δύο τους ύγιεις;

—Τότε τους υποβάλλουμε σε μια λεπτομερή σωματική και ψυχική εξέταση. 'Ο έπιθυμής γατος κ' ή έπιθυμής νύφη μας εξοιολογούν τα μυστικά τους, μυστικά που δεν θα τολμούσαν ποτέ να τα φανερώσουν σ' έναν σόα άλλον. Πολλά από αυτά τα μυστικά αποφεύγουν κανένα φορά να τα εξοιολογηθούν και στον ίδιο τον έαυτό τους...

—Κάθε βέλαιε, ακολουθαίμε την μέθοδο της ψυχνακόσεως, την μέθοδο του Φρόντ, Κρατίνος, λεπτομερείς σημειώσεις των εξοιολογήσεων του γατος και της νύφης κ' έπιτα τις παραβάσεις και βέλαιμε αν ύπάρχει σε κανένα απ' τους έπιθυμής ή και στους δύο συζυγίους, κανένα έλλειμμα άνάγκης, που κάνει πολύ επικίνδυνο το γάμο.

—Τις περισσότερες φορές βρισκουμε πολύ μικρές διαφορές, που μπορούν να εξαλειφθούν με τον καιρό, με τη θέληση και με την άσκηση. Μερικές φορές όμως αυτές ή διαφορές είναι τόσο μεγάλες, ώστε έχουν άναγκη από μακροχρόνιο και συστηματικό θεραπεία.

—'Αλλοτε πάλι έχουμε περιπτώσεις, όπου ή διαφορές αυτές είναι πολύ μεγάλες και τότε συμβουλεύουμε το γατος και τη νύφη να μη παντρευτούν, γιατί δεν θα υποθέσουν να ζήσουν εύτυχισμένοι.

—Ποιός είναι λοιπόν, δόκτορα, το μεγαλύτερο έπιτόδιο γα' την εύτυχια στο γάμο;

—'Ενα πολύ περίεργο γεγονός... Θα έχετε δίχως άλλο, ότι όπως ύπάρχει μια έρωτική έλξις μεταξύ δύο άτόμων, έτσι ύπάρχει και μια θεσμική άτωση που περιπέσει σ' άφάνταστο βαθμό την έρωτική ζωή μας.

—Δεν είναι τάχα άληθεια, ότι αγαπίμε και μισούμε συγχρόνως; Πολλά ανάδειξα μου έπιθυμής, ότι αυτός ο εύτολινάδωνος «άνταγωνισμός» μεταξύ των άνδρων και των γυναικών που ζούμε μαζί, έρχεται πολλές φορές στην επαφάνια, ύπερ' αυτό δέκα ή δεκαπέντε χρόνια σζυγικής ζωής. 'Ο έρωας, το άρχικό αίθημα που τους έκανε να παντρευτούν, μεταβάεται ή εξαφανίζεται τελείως. Και τότε αρχίζουν ή γράνες, ή προστριβές, ή φιλονικίες γα' τα πιο άσημαντα πράγματα.

—Πώς μπορούμε όπως να γιαντρέψουμε αυτή την άρρώστια του έρωτος;

—'Εδώ ακριβώς χρειάζεται εκείνο που λέω «έπιθυμής του γάμου». 'Ο σύζυγος και ή σύζυγος πρέπει να φλερταρούν σ' όλη τους τη ζωή, όπως φλερτάφρανε πριν παντρευτούν, αν θέλουν να χαίρονται μια διαρκή εύτυχια.

Πρέπει με κάθε τρόπο να ξέρουν τις βιολογικές διαφορές που τους χωρίζουν, τον βιολογικό μηχανισμό που καθορίζει τις σκέψεις τους και τις πράξεις τους. Όταν το κατορθώσουν αυτό, μπορούν να κάνουν τη σύζυγό τους έναν ειλικρινή φίλο του υψίστου...

...Αυτά τα πράγματα δεν είναι διόλου άκατορθώτα. Χρειάζεται λίγη επιστημονική γνώση και θέληση και λίγη... εξιτινάδα. Οι σύζυγοι πρέπει με κάθε τρόπο να διατηρούν την ατιμωσύμωρα και το πνεύμα που είχαν όταν ήταν ερωτευμένοι. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό της ειρήνης, αφού δεν τους χωρίζει καμιά απ' εκείνες τις διαφορές που σας άγγερα.

—Γιά τη θεωρία σας όσπότε, δεν μου κάνετε καθόλου λόγο, είπα στον δόκτορα Χίρσφελντ, γιά ν' άκούσω νά μου άπάντησθ ό ίδιος τίς τόσο πρωτότυπες ιδέες του, που έχουν άναστατώσει τον έπιστημονικό κόσμο της Εγγύτης. Γιατί θά ξέρετε ίσως, ότι ο Γερμανός σφάξ έπιστημολόγος, ότι δεν υπάρχουν ούτε άνδρες, ούτε γυναίκες, που άντηνουν 100.000 από φύλο τους! Κάθε άνδρας έχει μέσα του και το γυναικείο, όπως και κάθε γυναίκα έχει μέσα το άνδρικό.

—Τι θέλετε νά σας πω; μου άπάντησε ό δόκτορας Χίρσφελντ. Πρωτότυπα άξιόλογα, ότι αν ένας άνδρας θέλει πραγματικά νά καταλάβη μιá γυναίκα, πρέπει ν' άνακαλύψη τή γυναικεία στοιχεία που κρύβει μέσα του. Το ίδιο πρέπει νά κάνει και μιá γυναίκα: αν θέλει νά καταλάβη έναν άνδρα, πρέπει νά βρη ό,τι άνδρικό υπάρχει μέσα της. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο μπορούν νά περιφορέσων τις σεξουαλικές διαφορές κ' έκείνη την περιγραφή έχθρα που υπάρχει μεταξύ των δύο φύλων και που δεν θά λείψη ποτέ. Δεν πρέπει λοιπόν νά ξεχνάμε, ότι είμαστε γινάκ των αντρών μας και κόρες των πατέρων μας και ότι έχουμε μέσα μας και από την ερωτική ιδιοσυγκρασία και τον δυό.

Αυτά τή λόγια του δόκτορος Μάρκονος Χίρσφελντ, όπως βλέπετε, μας δίνουν μιá γενική ένδεα της έπιστήμης του γένου και μας έξυχνούν το «φαινόμενο» του έρωτος. Όσοις όμως τόσα θέλει νά πρη και... άνοτητα μαθήματα, δεν έχει παρά νά έπισκεφθί το «Ίνστιτούτο του Έρωτος» στο Βερολίνο. ΤΙΤΑ-ΥΝΑ

ΤΑ ΕΣΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Η μ ι κ ρ ο δ % α.—Μισιά, τί ήταν ή Εύα; Η μ η τ ε ρ α.—Όχι, γίνοντας ένα άγριο βέλιμα στον άντρα της.—Μιά γυναίκα που δεν είχε κ' αυτή φόρμα νά βρη έξω!...

Ε κ ε ι ν ο ς.—Μά γιατί έπιμένεις νά μου μιλάς άκόμα στον πλθθονικό; Μου λές πάντοτε: «Σας αγαλώ!»

Ε κ ε ι ν η.—Άλλά, γέλε μου... δεν είσαι ό μοσός!

Σέ μιá συναναστρωή γινόταν λόγος γιά το περιεργο φαινόμενο της ήχους.

—Υπάρχει, έλεγε ένας, στην Άφρική μιá χαράδρα, στην όποία ή φωνή του ανθρώπου επαναλαμβάνεται έξαπτο πώλιστα τον φωνή.

—Αυτό δεν είναι τίποτε, άπάντησε ένας άλλος. Έγώ έξω ένα μέρας στο σύνορα της Θράκης, έπον φωνάζει από το έλληνο-βουλγαρικό «Καλήμέρα» κ' ό αντίπαλος σου άπανταίς τοιγμά «Σαλάματ-γαίφωσον!»

Ο γ α σ ά π η ς.—Μά τί κατάστασηεις είν' αυτή; Πότε «δεν είπ' έδώ έ κείνος», πότε «είπαι ή κοίμα»; Μά, τέλος πάντων, πώς πληρώνει έδώ μέσα;

Η ύ π η ρ έ τ ρ ι α.—Νά σας πώ την αλήθεια, έδώ... δεν πληρώνει κανέναν!...

Η μοντέρνες ύπνότερες. Η κ υ ρ ί α.—Κι' αν έπιτρέπεται, γιατί άφήσατε τ' άρεντικά, που δουλεύατε πριν;

Η ν ε α ύ π η ρ έ τ ρ ι α.—Κι' αν έπιτρέπεται, γιατί δινόζατε την ύπνότερία που είχατε;

Η μητέρα προς τον πνευματή Νίκο:

—Έλα, παιδί μου, είνε ό,τι νά κοιμηθής. Πήγανε νά πής καλή νύχτα στην γκουβερνάντα σου και φίλησέ την.

—Α, δεν πάω, μαμά!... Πήγε κ' ό μπαμπάς χθές νά τη φίληση και τού άπτραψε ένα μπατίσο!...

Μεταξύ φίλων:

—Είσαι άτελεισία, Πέτρο... Βρομάς σφόδρα!

—Α, γιά νά σου πώ... Σούτα καμιά φορά έγώ τίποτε γιά τ' άρώματα που βάζεις;

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οι κίνδυνος των κευρειών. Η στύφη και τα μικρότά της. Τι απέδειξε μιá χρημική εξέταση. Το «δηλητήριο του κέπου». Πώς φθείρεται ό οργανισμός μας. Η ταχύτης της γκαμηλάς, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Όταν ό κορμός που σάς ξινίζει σάς κόψει έξω, χωρίς νά το θέλη, παίρνει άμέσως ένα κομματάκι στήνη και σάς τοίθει μ' αυτό το κόρημο, γιά νά σταματήσθ το αίμα.

Μέ έλαφροτάτη δέ συνείδηση, είνε έτοιμος νά χρησιμοποιήσθ τή στήνη αυτή και σ' άλλον πλάτη, σέ παρομοία περίπτωση.

Ποιάς θύως θά φανταζόταν, ότι αυτή ή «στυπτική λίθω», όπως λέγεται ή στήνη, είνε έσπια χιλιάδων μικροβίων;

Ό ματρός Ρεβλίντσο πήρε τελευταία από τον κορμό του ένα τέτοιο κομμάτι στήνης, χρησιμοποιήσθνε από δύο μέρων, και την έβαλε σέ 50 γραμμάς άποσταγμένου νερού επί 10 λεπτά της ώρας. Άπ' εκεί πάλι την έβαλε άλλη τόση ώρα σ' άλλο άποσταγμένο νερό. Παρατήρησε δέ ζωότιμα, ότι ή στήνη είχε αφήσει στο πρώτο νερό 68.250 μικρόβια και στο δεύτερο άλλες 59.150! Μεταξύ των μικροβίων αυτών άφθονότες ό σταφυλόκοκκος, το μικρόβιο της φλεγμονής και μενεγγίον και το μικρόβιο της ριτίσεως.

Το πείραμα δηλοδύ το Ρεβλίντσο απέδειξε πόσο επικίνδυνη είνε ή στήνη των κευρειών, ή όποία θεωρείται άνοσηπτική. Ό ματρός Ρεβλίντσο γράφει σχετικώς, ότι ό κορμός πρέπει νά χρησιμοποιήσθν μικρές ποσότητες καθαράς στήνης, μιά γιά κάθε πλάτη.

Είνε άποδεδειγμένο, ότι συνείδηση ύπερβολικής θλίψεως ή ύπερκοπώσεως, παρονομα μέσα στον οργανισμό μας φουριμένα δηλητήρια, άκοπος έπιβλαβή στην κανονική του λειτουργία.

Γι' αυτό, όταν κοιμαθήτε πάλι από πνευματική ή χρονολογική έγχαση, σας νά μάτια σας κλείσουν βαρετιά και το νευρικό σας σύστημα είνε άποδύνη νά σας ύπνότεσθ, πρέπει νά διακόψετε άμέσως τή δουλειά σας και νά κοιμηθήτε. Τή στιγμή ένδύη έχουν αποσπασθεί μέσα στο αίμα σας δραματικά δηλητήρια, τα όποια πρέπει νά εξουδετερωθύν με την άνάπαυ.

Οι Έτολοι ματρός Μαρξόσι και Μόσσο γράφουν σχετικώς, ότι αν γίνων ένέσεις αίματος ζώων ύπερβολικά κορυφωμένων σέ άλλο ζώο έντελώς ξεκούραστο και σφοδρικό, θά παρατηρηθύν στο τελευταίο αυτό όλα τα συμπτώματα της κοπώσεως.

Ό καθηγητής Βενδέος έκανε έξ άλλων χημική άνάλυση του αίματος ανθρώπων κορυφωμένου από συνεχή και πολλώρη δουλειά και βρήκε, ότι το «δηλητήριο του κόπου» είνε παραλήρημα με το γνωστό φημικό δηλητήριο «κουράδα», μέσα στο όποιο οι Ένδοι βάζουν τή βέλη τους. Το δηλητήριο αυτό είνε δραματικό και βγαίνει από ένα φυτό που άνηκει στην οικογένεια των στούχνων.

Όταν λοιπόν σχηματισθεί το «δηλητήριο του κόπου» μέσα στον οργανισμό, προσβάλλει άμέσως και παρονομα την ένέργεια των μυητηρίων νεύρων, καθώς και του άναπνευστικού συστήματος. Δεν είνε δέ σπάνιο φαινόμενο τής κληθρολογικής συστροφώσεως τέτοιου δηλητηρίου στο άρτηριακό σύστημα, ώστε νά κλείθη και ό θάνατος.

Συνήθως, ή συνεχής έκκορσις του «δηλητηρίου του κόπου» φθείρεται δέ όργανα, προσβάλλοντας άπ' ευνδύη τή κίτταρα και καταστρέφοντας σιγά-σιγά όλον τον οργανισμό.

Η γκαμήλα έχει χαρακτηρησθεί ως ό «αποδηρόφωρος» της ερήμων. Ό χαρακτηρισμός αυτός μπορεί νάμα επιτηγής, δσον άσφρα την άνοχη του ζώου στις έπιπνοες διαδρομές διά μέσων των άνύδρων έντάσεων της ερήμου, όχι θίως και γιά την ταχύτητα του. Γιατί είνε έξακορβούμενο ότι ή γκαμήλα δεν μπορεί ν' άναπτύξη ταχύτητα μεγαλύτερη των δώδεκα χιλιομέτρων την ώρα, κ' αυτή μονάχα γιά δύο ώρες.

Η παράδοσις λέει, ότι ή γκαμήλα μετέφερε με τέτοια πηδύματα τον Μωάμεθ απ' την Ίερουσαλήμη στη Μέκκα. Οι γκαμηλάρες θίως βεβαιώνουν, ότι όταν άναγκάζουν την γκαμήλα νά τρέξη περισσότερο από κείνο που μπορεί, γονατίζει άμέσως και πεθαίνει επί τόπου.

Υπάχουν σέ διάφορες χώρες περηνόες, που όχι μόνον ή καταγίδες, αλλά και ή άπλές βροχές είνε άγνωστες.

Η περιουγής αυτές βροζονται στη Φινλανδία, στην Ίσλανδία, στη βόρειο Σιβηρία, στο άνατολικό Τουρκμεστάν, στη Νέα Ζηιλία και στο μεγαλύτερο μέρος των άρκτικών και άναρτακτικών χωρών.

